

Da jeg var i Grønland i sommer fik jeg igen bekræftet, hvor stærkt den grønlandske natur virker på os mennesker, men også hvor vanskelige klimatiske forhold erhvervslivet og livet har i Grønland.

Landsstyret har over for regeringen rejst spørgsmålet om renovering af boliger, skoler og forsyningsanlæg. Vi har aftalt regeringen og landsstyret imellem, at der skal foretages et udrædningsarbejde. Det er vi i fuld gang med. Det er et arbejde, som støttes af dansk ekspertise, og som vil danne grundlag for planlægning og prioritering af renoveringsopgaver i Grønland. Det er nu sat i gang, og vi har resultatet i marts 1999.

Jeg skal også oplyse, at rigsmøder mellem Grønlands landsstyreformand, Færøernes lagmand og jeg selv nu er blevet etableret som en fast styrkelse af vore kontakter inden for rigsfællesskabet. Jeg ser frem til, at det kommende møde i Grønland kan få en tilsvarende god, fremadrettet karakter.

Må jeg slutte med det internationale, som i dag desværre ved globale, ulykkelige begivenheder har fået en særlig dimension.

Jeg vil gerne sige, at al tale om en ny verdensorden baseret på respekt for de grundlæggende menneskerettigheder vil være dybt forkert, ikke mindst hvis vi ser det i lyset af de tragiske begivenheder i Kosovo. Hvis vi ikke griber ind i Kosovo, men passivt ser til, at konflikten fortsætter, har vi svigtet ikke alene borgere uden for vores land, men også os selv. I år, hvor FN's verdenserklæring for menneskerettigheder fylder 50 år, er der over 300.000 mennesker, der er drevet på flugt fra deres hjem på grund af serbernes offensiv i Kosovo. 50.000 har søgt tilflugt i bjergene, hvor de risikerer at dø af sult, hvis de ikke får hjælp, inden vinteren sætter ind.

Danmark er vel et af de lande, som altid mest offensivt har ladet handling følge ord, også når det gælder menneskerettighedsområdet. Vi har mange gange set, at en aktiv indsats nytter. Vi har også set, at passivitet og store ord ikke gør det. I international sammenhæng høster vi stor anerkendelse for kvaliteten og omfanget af det danske bidrag til løsning af konflikter. Vi føler i regeringen, at vi også her har et stort medansvar for at forhindre en humanitær katastrofe i Kosovo.

Det internationale samfund har næsten for søgt alt, alle muligheder for pres på Jugoslaviens præsident Milosevic – de er vel ikke udtømt

helt endnu, men det nærmer sig – for at stoppe overgrebene mod civilbefolkningen, men vi har måttet sande, at diplomati og økonomiske sanktioner ikke slår til.

Derfor vil regeringen i morgen fremsætte beslutningsforslag om Danmarks deltagelse i en fælles NATO-aktion i Kosovo med henblik på at standse voldshandlingerne og skabe forudsætninger for en humanitær indsats. Nu må vi igen vise ansvarlighed. Nu må vi igen vise handlekraft.

Jeg har berørt det europæiske i starten af min redegørelse. Jeg vil slutte med at understrege det europæiske.

Det er ikke alene et økonomisk spørgsmål. Det er i meget, meget høj grad også et politisk spørgsmål – og et selvværdsspørgsmål. Nu har vi talt om Ruslands økonomiske krise. Jeg beder om, at Folketingets flertal også har forståelse for, at den udvidelsesproces, der er i gang nu, skal håndteres endnu mere offensivt, hvis det er muligt, for at overbevise vore kolleger om, at vi går frem i et godt tempo, så de nye ansøgerlande ikke bliver ramt af den russiske økonomiske krise, men kan se frem til det, man også i Letlands befolkningsflertal har stemt om i sidste weekend. Også dér må jeg sige, at jeg anser det for at være en af de mest lyse folkeafstemninger i nyere tid i andre lande end i vores eget, for det var jo humanismen, der vandt, og nationalismen, der tabte. Det er en stemme, der kan høres, og det er en stemme, der forpligter, også når det gælder Danmarks opbakning bag udvidelsen.

Jeg vil gerne slutte med at konstatere, at vi på 5 år har gjort meget i Danmark. Vi har skabt markante og synlige resultater. Nu skal det næste store træk sikre, at vi får alle med, uden at det gode økonomiske resultat sættes over styr. Vi skal påtage os ansvaret for at holde hånden under de mest sårbare. Vi skal handle kraftigt for at skaffe job til dem, der intet har. Det handler mere om at skaffe job til dem, der ikke har noget, end at skaffe materiel fremgang til os andre.

Det forudsætter reformer. Det forudsætter, at alle partier i Folketinget er sig deres ansvar bevidst. Det forudsætter, at alle andre er det tilsvarende.

Jeg vil gerne invitere alle ansvarlige partier til at deltage i arbejdet til gavn for Danmark og til gavn for den brede befolkning.

Må jeg foreslå, at vi indleder Folketingets arbejde med at udbringe et leve for Danmark.